

NEVIDLJIVI HEROJI IZ SOCIJALNE ZAŠTITE

Ovih dana se sa pravom aplaudira zaposlenima u zdravstvu. Oni su heroji ne samo ovog, već svakog doba. Pored vidljivih postoje i oni drugi, nevidljivi heroji, uvek prisutni, a retko kada primećeni. Oni čiji se rad dovoljno ne vidi, koji su predmet medijskog interesovanja uglavnom kada se desi neka greška, a koji takođe svakodnevno spašavaju živote. Ne na isti način kao zdravstveni radnici. Oni spašavaju živote od zaborava, siromaštva, nasilja, diskriminacije, socijalne isključenosti. Ti nevidljivi i nepoznati heroji su zaposleni u socijalnoj zaštiti, jednoj od najlepših i istovremeno najtežih delatnosti za rad.

Ti heroji nisu navikli na medijske promocije, aplauze i tapšanja po ramenu. Iako se o njima malo zna, mnogo ne piše i ne govori, utisak je da je u ovim vremenima njihov rad obojen primarno negativnim konotacijama.

Usluge socijalne zaštite, bilo da se pružaju u domovima ili u lokalnim zajednicama nikada ne prestaju. Ti heroji svakodnevno brinu o najugroženijim društvenim grupama i u uobičajenim, ali i vremenima ratova, poplava, virusa... I uvek predstavljaju jednu od najugroženijih profesionalnih grupa, iako se o tome malo zna.

Jeste COVID 19 ušao u pojedine domove. Činjenica je da su se neke stvari mogle sprečiti, da je bilo i grešaka, ali je i činjenica da se neke stvari ne mogu sprečiti, kakve god mere preduzeli i ispoštovali. Virus je ušao i u ne – Covid bolnice, porodilišta, domove zdravlja, preduzeća, svuda gde su ljudi koji rade sa ljudima. Ipak, medijska pažnja, po pitanju zaražavanja, poslednjih dana, mahom je usmerena na institucije socijalne zaštite. Sa pravom.. Jer se u njima pružaju usluge najugroženijima, najranjivijima, mnogima kojima je potrebna dugotrajna zdravstvena i ljudska nega, ona koju zdravstveni sistem dugoročno ne obezbeđuje. Pa, ipak prosečan stanovnik Srbije, može steći utisak, da bi ova „ružna priča“ bila završena ili bar pri kraju, da virus nije ušao u Gerontološki centar u Nišu, pojedine privatne domove za stare i domove sa osobama sa intelektualnim i mentalnim teškoćama.. Da nije bilo neodgovornih u socijalnoj zaštiti, sve bi bilo prilično povoljnije...

Istina je, ipak, značajno drugačija. Zahvaljujući merama koje je država sa strukom preduzela, aktivnostima nadležnog ministarstva, ali, pre svega, radu nevidljivih heroja, spadamo u zemlje sa

najmanje zaraženih u institucijama socijalne zaštite. Za razliku od mnogih razvijenih država, koje ne znaju broj zaraženih u socijalnoj zaštiti, pa čak i u stradale od COVIDA 19 još uvek ne ubrajaju preminule u domovima, mi naše znamo i ne krijemo ih. U Srbiji postoji 303 privatna i državna doma sa 23.129 korisnika. **Samo je u 29 ustanova (9,6%)** registrovan virus. Zaraženo je 569 korisnika ili **2,5%**. U ovoj borbi, neophodno je istaći doprinos, pravovremeno i sistemsko reagovanje resornog Ministarstva, koje je izdalo veći broj naloga i instrukcija upućenih svim pružaocima usluga. Mnogi ne znaju, da su mere zaštite u domovima, uvedene **10 dana pre nego** sto su primenjene u zdravstvenim ustanovama. Ministarstvo je distribuiralo pomoć u vidu opreme i dezinfekcionih sredstava privatnim i državnim domovima bez razlike i bilo dostupno 24 časa kolegama, koji su se suočavali sa do sada nepoznatim problemima. Sve ovo nesumnjivo dokazuje da su mere države i nadležnog ministarstva, koje su sprovodili zaposleni u socijalnoj zaštiti dali rezultate.

Javnost uglavnom ne zna da su mnogi od nevidljivih heroja, ostali da žive po četrnaest, nekad i više dana sa korisnicima u domovima. Izolovani od svojih porodica, dece, najbližih. Na to ih niko nije naterao.. Nije bilo naredbi, uredbi, zahteva, to su bile njihove profesionalne, a, iznad svega ljudske odluke. A, domovi nisu bolnice, niti infrastrukturno, niti kadrovski, iako u njime uglavnom žive bolesni.

Nakon što ova pošast prođe, pored zdravstvenog treba pristupiti i razvoju sistema socijalne zaštite. Često zaboravljamo da smo svi potencijalni korisnici ovog sistema. Ako ni zbog čega drugog, a ima puno razloga, onda zbog toga što ćemo jednog dana, Bogu hvala, ostariti. Pored zdravstvenog, tada je sistem socijalne zaštite najpotrebniji, što dokazuje i aktuelna situacija.

Broj od 149 zaposlenih, zaraženih u socijalnoj zaštiti, od kojih je jedan kolega preminuo, nekako ostaje neprimećen. A, to je nakon zdravstva, najveći broj zaraženih u nekom sistemu. I to o nečemu govori...

Dragi naši, nevidljivi heroji, hvala vam za sve što radite za ovu zemlju i narod. I budite to što jeste.. profesionalci i ljudi pre svega... vidljivi ili nevidljivi..

Mreža profesionalnih udruženja i sindikata u socijalnoj zaštiti*